Ur DN 11/11 02

1 Galet realistiskt

MAD
VOKSNEBARN PÅ TEATER TRIBUNALEN, LIDO

Fullständigt trovärdigt gestaltar Voksnebarn Jeremy Wellers pjäs om regissören som låter personer med psykisk ohälsa spela ut sina plågor under en audition.

"Mad" uruppfördes på teaterfestivalen i Edinburgh 1992. I Goro Tronsmos regi gästspelar Voksebarn, med svenska skådespelare, på Teater Tribunalen fram till den 13 november.

2 En horas liv

JAG KYSSTE HENNES DEODORANT
TEATER GALEASEN

Leif Andrées och Ingela Olssons samspel på scenen är gnistrande vackert. Ömsom strålar den ena av värme så den andra kan tina upp och droppa förtvivlan och ömhet, ömsom kapslar den andra in sig i sin smärtsamma livssituation. De förmår verkligen gestalta Jim Cartwrights pjäs om horan och den ensamme mannen som både mörk och ljus på samma gång.

3 Sköna systrar

TRE SYSTRAR
STOCKHOLMS STADSTEATER

När scenkonstnären Robert Wilson regisserar är skådespelarnas rörelser exakta som toner, skrivna vid ett arkitektbord. Tider och stilar blandas med precision och skönhet, referenserna spretar postmodernt åt olika håll.

I "Tre systrar" visar Wilson hur Tjechovs systrar befinner sig i alla varv av tidens roterande silversnurra. Wilson blandar framtidens barnskrik med musik ur olika epoker för att förmedla känslan av pjäsens tidlöshet, samtidigt som han handfast låser in systrarna i en scenisk tillvaro.

DN:s teaterkritiker Maria Lindh-Garreau väljer tre av sina favoritföreställningar i veckan.
pastan@dn.se